

Ενας Πατριάρχης »βγαλμένος» από το Γεροντικό

[/ Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

image not found or type unknown

Ο μακαριστός πατριάρχης της Σερβικής Εκκλησίας Πάυλος (11.09.1914 - 15.11.2009) είναι ο ήρωας πολλων ιστοριών που ενισχύουν το αίσθημα πως ήταν πολύ δημοφιλής στον απλό λαό και με αγία ζωή.

Μόλις εκλέχθηκε επίσκοπος συμμετείχε ενεργά στην προστασία του σερβικού λαού,γράφοντας και προειδοποιώντας για ενδεχόμενη απώλεια του Κοσόβου για τους Σέρβους,για τις επιθέσεις των Αλβανών εναντίον των μοναστηριών και τους βανδαλισμούς στα ορθόδοξα σερβικά κοιμητήρια

Γι αυτόν τον λόγο το 1989 ξυλοκοπήθηκε από νεαρούς Αλβανούς ενώ βρισκόταν στο Κόσοβο. Αν και έμεινε στο νοσοκομείο για τρεις μήνες αρνήθηκε να καταθέσει οποιαδήποτε μύνηση εναντίον τους.

Στις 1 Δεκεμβρίου 1990 ο αρχιεπίσκοπος Πέκιου Πάυλος εκλέχθηκε πατριάρχης της Σερβικής Ορθόδοξης Εκκλησίας,μετά την παραίτηση του πατριάρχου

Γερμανού λόγω ασθένειας. Η εκλογή του έγινε κατά την παράδοση των πρώτων χριστιανικών χρόνων, μετά από κλήρωση μεταξύ τριών υποψηφίων.

Μετά την εκλογή του, απευθυνόμενος στην Ιερά Σύνοδο είπε: «Οι δυνάμεις μου είναι μικρές και το ξέρετε. Εγώ δεν ελπίζω σε αυτές. Ελπίζω στη βοήθειά σας και στη βοήθεια του Θεού. Ας είναι προς δόξαν Θεού και προς όφελος του δοκιμαζόμενου λαού μας σε αυτούς τους δύσκολους καιρούς»

Την ημέρα της ενθρόνισής του ο μακαριστός Παύλος είπε: «Ευρισκόμενος στον θρόνο του Αγίου Σάββα, ως 44ος πατριάρχης της Σερβίας, δεν έχω κάποιο πρόγραμμα να αναγγείλω. Το πρόγραμμά μου είναι το Ευαγγέλιο του Χριστού, η όμορφη αγγελία του για τον Θεό που είναι μαζί μας και για τη Βασιλεία Του, η οποία βρίσκεται εντός μας όσο την δεχόμαστε με πίστη και αγάπη».

Ας θυμηθούμε λόγους και συμβάντα από τη ζωή του

Η μοναχική υπόσχεση της ακτημοσύνης

Τελειώνοντας η σύνοδρος της Σερβικής Συνόδου στο Βελιγράδι, ο πατριάρχης Παύλος ξεκίνησε κατά τη συνήθεια του να πάει στον εσπερινό στον Καθεδρικό Ναό. Βγαίνοντας είδε στο πάρκινγκ ένα πλήθος από πολυτελή μαύρα αυτοκίνητα και ρώτησε:

-Σε ποιόν ανήκουν αυτά τα αυτοκίνητα;

-Είναι των επισκόπων που ήρθαν για τη σύνοδο μακαριώτατε, του απάντησε ένας ιερέας που τον συνόδευε.

Ω, ο Θεός να τους φυλάει. Με τι θα κυκλοφορούσαν άραγε εάν δεν είχαν δώσει τη μοναχική υπόσχεση της ακτημοσύνης;

Ο καθένας βλέπει ότι θέλει

Ο διάκονος που συνόδευε τον πατριάρχη στις εξόδους του στο Βελιγράδι διηγείται για το μάθημα που πήρε από αυτόν μια φορά που πήγαιναν στην εκκλησία Μπάνοβο Μπρντο.

-Με τι θα πάμε, με το αυτοκίνητο; ρώτησε ο διάκονος.

-Όχι, με το λεωφορείο!, απάντησε κατηγορηματικά ο Πατριάρχης.

-Μα το λεωφορείο είναι πάντα γεμάτο και η ζέστη είναι αποπνιχτική. Και δεν είναι και κοντά.

-Ετσι θα πάμε του λει κοφτά ο πατριάρχης.

-Μακαριώτατε, προσπαθούσε να τον πείσει ο διάκονος., είναι καλοκαίρι ο κόσμος πηγαίνει για μπάνιο στο νησάκι Τσιγκάλια και οι πιο πολλοί είναι ημίγυμνοι, δεν είναι σωστό...

-Πάτερ. του λέει ήσυχα ο πατριάρχης, ο καθένας βλέπει ότι θέλει!

Αύξηση; Για ποιόν λόγο;

Ο πατριάρχης αρνούσαν πολλές φορές να πάρει και το μισθό του και αρκούσαν

στη σύνταξη που είχε ως πρώην επίσκοπος Ράσκα και Πρίζρεν. Τα ρούχα του και τα παπούτσια του τα διόρθωνε μόνος... Του έμεναν και χρήματα από τη μικρή του σύνταξη τα οποία έδινε στους φτωχούς και σε άλλες αγαθοεργείες.

Διηγούνται κάποιοι ότι όταν οι ιεράρχες ζήτησαν το 1962 αύξηση μισθών ο Παύλος-επίσκοπος τότε-είπε έκπληκτος: "Γιατί να γίνει αύξηση αφού δε μπορούμε να ξοδεψουμε ούτε αυτά που έχουμε;

Πολυτέλεια

Οι κάτοικοι του Βελιγραδίου συναντούσαν συχνά τον πατριάρχη Παύλο στο δρόμο, στο τραμ ή στο λεοφωρείο. Μια φορά ενώ περπατούσε επί της λεοφόρου Πέτρος ο Α΄ κατευθυνόμενος προς το πατριαρχείο σταμάτησε δίπλα του μια Μερσεντες, τελευταίο μοντέλο. Στο τιμόνι ήταν ο ιερέας μιας πλουσίας βελιγραδινής ενορίας

-Μακαριώτατε, παρακαλώ επιτρεψτε μου να σας πάω όπου επιθυμείτε του λέει περιποιητικά

Ο πατριάρχης μόλις ανέβηκε ρώτησε:

-Πατέρα, ποιανού είναι αυτό το πολυτελές αυτοκίνητο;

-Δικό μου μακαριώτατε!

-Σταματα αμεσως! τον διέταξε ο πατριάρχης

Κατέβηκε έκανε ταπεινά το σημείο του σταυρου, τον ευλογησε και του είπε:

Ο Θεός να σε προστατεύει!

WARTBURG

Όταν ο πατριάρχης Παύλος ήταν επίσκοπος Raska και Prizren είχε μόνο ένα αυτοκίνητο ένα Wartburg .Χρησιμοποιούνταν για τις ανάγκες της επισκοπής. Ο επίσκοπος Παύλος σπάνια ανέβαινε σε αυτό αφού πήγαινε περπατώντας . Μια φορά τον επισκέφτηκε ένας παλιός του γνώριμος από το θεολογικό σεμινάριο , ο επίσκοπος Zicej Στέφανος και με ένα Peugeot ξεκίνησαν για κάποιες επισκέψεις στην επισκοπή. Όταν ο πατριάρχης ανέβηκε του είπε «Αδερφέ Στέφανε ,πολύ ωραίο το Wartburg που έχεις»

ΔΥΟ ΕΛΙΕΣ

- Κάποιο μεσημέρι γευμάτιζαν κάποιοι επίσκοποι με το πατριάρχη Παύλο. Μεταξύ άλλων στο τραπέζι είχαν σερβίρει ένα πιάτο με ελιές. Όλοι ήξεραν ότι ο πατριάρχης υποστήριζε ότι ο ανθρώπινος οργανισμός χρειάζεται ως έξι ελιές.

-Παναγιώτατε ,εγώ πήρα δύο ελιές παραπάνω τι να κάνω;

-Εντάξει αλλά αύριο να πάρεις δύο λιγότερες απάντησε ο πατριάρχης.

ΟΙ ΚΑΛΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΚΑΝΟΥΝ ΤΟΥΣ ΚΑΛΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ

Ο Πατριάρχης ξέρει να κάνει πολλές δουλείες. Στο μοναστήρι είχε μάθει να ράβει, να μπαλώνει, να πλένει, να επιδιορθώνει παπούτσια, να καλλιεργεί τη γη, να

μπολιάζει δέντρα να δένει βιβλία, να κάνει μικρομαστορέματα και να φτιάχνει διάφορα αντικείμενα ...Από τη φύση του είναι πολύ εργατικός και πάντα ασχολούνταν με κάτι.

-«Όταν έρχεται στο γραφείο ,αν προσέξει ότι κάτι δεν λειτουργεί σωστά ,αν μια πόρτα δεν κλείνει καλά, αν το φως κάνει διακοπές, ο ίδιος προσπαθεί να βρει τη λύση λέγοντας: «Έλα να το διορθώσουμε αυτό...» λέει ο γραμματέας της Συνόδου Gtdimir Stanic.

«Παντού συμπεριφερόταν σαν ένας καλός νοικοκύρης ,όχι μόνο στο Πατριαρχείο αλλά σε οποιοδήποτε μοναστήρι οποιαδήποτε εκκλησιά οπουδήποτε και αν βρισκόταν. Στη μονή Blagovesternie στο Drcarsko-Kablaiska όπου εκάρη μοναχός, πηγαίνει κάθε καλοκαίρι για μερικές μέρες .Όταν ερχόταν η ώρα να γυρίσει στο Βελιγράδι ,φώναζε τον ηγούμενο Γεώργιο για να «κάνουν λογαριασμό.»

-«Πατέρα Γεώργιε πέρασα εδώ μερικές μέρες . Δόξα τω Θεώ ήταν πολύ όμορφα. Έμεινα εδώ έφαγα πρωινό, έφαγα μεσημεριανό και όλα αυτά κοστίζουν έτσι δεν είναι;»

-«Εεε, ναι έτσι είναι Παναγιώτατε...»

-«Αλλά και εγώ σας βοήθησα έτσι δεν είναι πατέρα Γεώργιε;

-«Έτσι είναι Παναγιώτατε μας βοηθήσατε πολύ,λες και ήρθατε να εργαστείτε και όχι να ξεκουραστείτε...»

-«Λοιπόν να λογαριαστούμε : Σου έφτιαξα την υδρορροή , το παράθυρο, τη βρύση, τη κλειδαριά και σου καθάρισα το αμπέλι.. Αν τα υπολογίσουμε πατέρα Γεώργιε προκύπτει ότι εσείς πρέπει να με πληρώσετε!

ΓΙΑ ΤΟ MILOS CANJANSKI

Το ίδιο ενεργεί ο Πατριάρχης και με ότι λαμβάνει ως δώρο. Αν λάβει δώρο ένα ύφασμα, το φυλάει μέχρι να συναντήσει έναν ιερέα ή ένα μοναχό που δεν έχει δυνατότητα να το αγοράσει. Τότε υπολογίζει πόσο ύφασμα χρειάζεται για το ράσο , το κόβει και κρατάει και για άλλους.

Ο διάσημος ιστορικός της λογοτεχνίας Zika Stoikonic, ο οποίος συνεργάστηκε μαζί του όταν ήταν επίσκοπος Ράσκας και Πρίζεν στην έκδοση του μνημειώδους έργου «Τα μνημεία του Κόσσοβου» μια φορά πήγε στη πατριαρχική κατοικία και παραπονέθηκε ότι δεν είχε χρήματα να συνεχίσει την έκδοση των έργων του μεγάλου Σέρβου συγγραφέα Milos Grnjanski. Ακούγοντας τον ο πατριάρχης σηκώθηκε πήγε στο δωμάτιο του έβγαλε το πορτοφόλι του και έδωσε στον Stojkonic τρεις χιλιάδες μάρκα «Ορίστε αυτή είναι η συνεισφορά μου στην εκτύπωση των έργων του Milos Grnjanski.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

- Ο Gradimir Stanic ο οποίος είναι διευθυντής του πατριαρχικού τυπογραφείου αναφέρει :

«Δακτυλογραφεί μόνος τα κείμενά του. Τα φύλλα στα οποία γράφει δεν έχουν καθόλου κενό στις άκρες ενώ η απόσταση μεταξύ των γραμμών είναι η μικρότερη δυνατή. Δεν χάνει το χρόνο του να βάζει συνέχεια φύλλα στη γραφομηχανή. Έτσι κάνει και οικονομία στο χαρτί , έτσι έμαθε, επειδή πρώτα το χαρτί ήταν ακριβό. Ενώ τα κείμενα του είναι τόσο καθαρά που δεν χρειάζονται διορθώσεις πριν από την εκτύπωση. Οι συνεργάτες του διηγούνται πως κρατάει κατά λέξη το στίχο της Κυριακάτικης Προσευχής «...τον άρτον ημών τον επιούσιονδος ημίν σήμερον...» Μετά το φαγητό μαζεύει με προσοχή κάθε ψίχουλο αν και υπάρχει κάποιος να κάνει αυτή τη δουλειά

ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΟ

-Ένας τύπος μποέμ ο οποίος σύχναζε σε μια καφετερία κοντά στο Πατριαρχείο διέσχιζε βιαστικά το δρόμο για να πάρει ευλογία, Κάποια φορά του είπε:

-Αγιότατε εμείς οι δυο πρέπει να είμαστε οι καλύτεροι άνθρωποι του Βελιγραδιού.

-Είμαστε αλλά αφού αδειάσουμε μερικά ποτήρια δεν είμαστε καλοί για τίποτε!

Κατά τη δύσκολη περίοδο του πολέμου ,μετά από μια συνάντηση στο Πατριαρχείο ,κατά την οποία έπρεπε να ληφθούν σοβαρές αποφάσεις , ο Πατριάρχης αστειευόμενος άρχισε να λέει στους παρευρισκομένους:

-Εσείς πιστεύετε πως θα γλυτώσετε εύκολα από εμένα , Πιστεύετε πως είμαι αδύνατος και εύθραυστος...Αλλά δεν με ξέρετε καλά...

Τότε σηκώθηκε και έφερε μερικές σέρβικες εφημερίδες οι οποίες μέσω φωτομοντάζ τον παρουσίαζαν ως σούπερμαν με βόμβες και πυρομαχικά στη μέση.

Συμπωματικά εκείνη τη στιγμή μπήκε ο διάσημος φωτορεπόρτερ Vican Viczponic.Για να βγάλει την επιθυμητή φωτογραφία ,απευθυνόμενος στο Πατριάρχη είπε:(είναι ένα παιχνίδι με τις λέξεις στα σέρβικα)

Vasa svelosti- η Αγιοςύνη σας

Vasa svetlosti -η Εκλαμπρότητα σας

Οπότε ο Πατριάρχης του απαντάει:

-«Αφού είμαι τόσο λαμπρός (φωτεινός) τότε τι σου χρειάζεται το φλάς;

Μετάφραση και επιμέλεια π.Γεώργιος Κονισπολιάτης

Πηγή: ekklisiaonline.gr